

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/119/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203009
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614203009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1) C. P., nar. X.X.XXXX, 2) C. P., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX T. X a 3) C. K., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX E. M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 2 780,25 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovaným n e p r i z n á v a náhradu trov konania a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 573,61 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným zaplatenia sumy 2 780,25 eura s prísl.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 13.1.2005 zmluvu č. 620804560, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5 660,94 eura, ktorá pozostávala z istiny 5 157,79 eura, riadneho úroku 126,23 eura, úroku z omeškania 367,95 eura a ostatného príslušenstva 8,97 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 8,97 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 367,95 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovaným úver v sume 3 319,39 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach v sume 50,55 eura vždy k 20 dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.12.2014 v počte 55 a celkovej sume 2 780,25 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.12.2014 sa stali splatnými dňa 11.2.2012 kedy žalobca

vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalovaní túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatili.

Vedľajší účastník namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie. Preto navrhol žalobu zamietnuť.

Zástupca žalobcu k tvrdeniu vedľajšieho účastníka, že žalobca nie je oprávnený na spravovanie finančných prostriedkov uviedol, že žalobca vychádza zo stanoviska Národnej banky Slovenska, ktorá sa vyjadrila, že v danej veci povolenie ani nevydáva a teda nie je potrebné. K samotnej aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nepojednáva o podmienkach, ktoré by obmedzovali postúpenie pohľadávky, ale toto ustanovenie pojednáva o bankovom tajomstve. Teda jeho účelom nie je obmedziť postúpenie pohľadávky. V danom prípade žalobca je aktívne vecne legitimovaný a teda nevyžaduje sa splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere, dohodou o ručení, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 620804560 zo dňa 13.1.2005 je zrejmé, že jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany postupcu žalovaným v 1. a 2. rade v sume 3 319,39 eura (100 000 Sk). Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 50,55 eura (1 523 Sk). Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 13.1.2005 zmluvu č. 620804560, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5 660,94 eura, ktorá pozostávala z istiny 5 157,79 eura, riadneho úroku 126,23 eura, úroku z omeškania 367,95 eura a ostatného príslušenstva 8,97 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 8,97 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 367,95 eura predstavujúcu úrok

z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovaným úver v sume 3 319,39 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach v sume 50,55 eura vždy k 20 dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.12.2014 v počte 55 a celkovej sume 2 780,25 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.12.2014 sa stali splatnými dňa 11.2.2012 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalovaní túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatili.

Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a násl. Občianskeho zákonníka riadiť aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOB), podľa ktorého: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí o len číasti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí o len číasti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými, a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky, ako sa uvádza vyššie. Ustanovenie § 3 ods. 2 ZOB jasne hovorí, že: „Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“ V zmysle § 9 ods. 1 ZOB bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) ZOB banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 ZOB o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. V zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ) Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (ďalej len register veriteľov). Do registra veriteľov Národná banka Slovenska zapíše veriteľa na základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona, ak odsek 8 neustanovuje inak. Podľa § 20 ods. 9 ZoSÚ veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra veriteľov. Podľa názoru súdu odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Napriek tomu, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť, jej aktivity nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností je možné vyvodit' jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatečnou aktívnou vecnou legitimitáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná keďže na žalobcu nemohla

byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 ZOB potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani vyššie uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 ZOB na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Navyše je potrebné uviesť, že podľa § 92 ods. 8 ZOB, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah tejto výzvy a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. V tomto smere je potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/177/2014-103 zo dňa 24.2.2015 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.5.2015. Je zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalovaným, ktorí mali v konaní plný úspech, žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mal plný úspech vedľajší účastník. Súd vychádzal z hodnoty sporu v sume 2 780,25 eura. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 7.4.2014 v sume 111,20 eura, vyjadrenie zo dňa 31.3.2015 v sume 111,20 eura, účasť na pojednávaní dňa 17.4.2015 v sume 111,20 eura, účasť na pojednávaní dňa 18.11.2015 v sume 111,20 eura, k tomu patrí 1 x režijný paušál po 8,04 eura, 3 x režijný paušál po 8,39 eura a 20 % DPH v sume 95,60 eura (§ 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 573,61 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 18. novembra 2015